

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2018

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ (Ματθ. ιθ΄ 16-24)
19 Αύγουστου 2017

Ὁ νεανίσκος τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, τηροῦσε ἐκ νεότητος τὶς θεῖες ἐντολές καὶ οἱ σχέσεις του μὲ τὸν Θεὸ καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἦταν ἄψογες. Ζητοῦσε ὅμως τὸ τέλειο καὶ γι' αὐτὸ πλησίασε τὸν Χριστὸ καὶ Τὸν παρακαλοῦσε νὰ τοῦ ὑποδείξει τὸν τρόπο τῆς κατακτῆσεως τῆς αἰωνίου ζωῆς. Ὁ Κύριος τοῦ πρότεινε τὴν τελεία ἀποξένωση ἀπὸ κάθε πρόσκαιρο θησαυρό.

«Πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα καὶ δὸς πτωχοῖς καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι». Ὁ δρόμος τῶν τελείων περνᾷ ἀπὸ τὴν ἐλεημοσύνη καὶ τὴν ὑποταγή, τοῦ λέγει. Ὁ νεὸς ὅμως κλονίζεται. Ἀγαπᾷ περισσότερο τὰ κτήματά του ἀπὸ τὸν Χριστὸ καὶ μὲ τὴν πικρία τῆς ἀπογοητεύσεως στρέφει τὰ νῶτα του καὶ ἀπομακρύνεται. Ἀλήθεια, πολὺ δύσκολα πλούσιος θὰ εἰσέλθει στὴ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Εἶναι στ' ἀλήθεια καταδικασμένοι ἀπὸ τὸν Θεὸ οἱ πλούσιοι; Κάθε ἄλλο. Ὁ Θεὸς εὐλογεῖ ἐκείνους ποὺ μὲ τὸν μόχθο καὶ τὴν τιμία ἐργασία τους πολλαπλασίασαν τὰ τάλαντα ποὺ τοὺς ἔδωσε καὶ τοὺς χαρίζει τὴν πραγματικὴ εὐτυχία. Ὁ πλοῦτος εἶναι σημεῖο τῆς γενναιοδωρίας Του καὶ τῆς πληρότητας ζωῆς ποὺ Ἐκεῖνος ὑπόσχεται στοὺς ἐκλεκτοὺς Του. Ὁ ἴδιος πλουτίζει τὸν Ἀβραάμ, τὸν Ἰσαάκ, τὸν Ἰακώβ, τὸν Ἰωσήφ καὶ εὐλογεῖ τὰ ἀγαθὰ τους. Τότε μόνο κατακρίνει τὸν πλοῦτο, ὅταν ἀποκτᾶται μὲ φαῦλο τρόπο καὶ διατίθεται σὲ ἐγωιστικοὺς σκοπούς. Ἀκόμα, ὅταν ὁ πλούσιος προσκολλᾶται σ' αὐτὸν καὶ πιστεύει ὅτι μπορεῖ νὰ ζήσει στηριζόμενος στὴν δύναμή του χωρὶς τὸν Θεό. Τὰ ἀγαθὰ τότε συσσωρεύουν τὴν ὀργὴ τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνος ποὺ θὰ στηρίξει τὶς ἐλπίδες του στὴ δύναμη τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν θὰ συντριβεῖ, ἔστω κι ἂν ἐφαρμόζει τὶς ὑπόλοιπες ἐντολές τοῦ Θεοῦ. «Ἡ ἀλαζονεία τοῦ βίου» τοῦ κλείνει τὰ σπλάγχνα τῆς ἀγάπης καὶ τὸν κάνει ἀδιάφορο στοὺς πόνους καὶ στὶς ἀνάγκες τοῦ ἀδελφοῦ (Α΄ Ἰωάν. β΄ 15).

Τὸ χρῆμα ἐξαπατᾷ ἀκόμα κι ἐκεῖνες τὶς ψυχές ποὺ ἔχουν καλές διαθέσεις. Φράζει τὸ δρόμο τῆς τελειότητος, πνίγει τὸν Εὐαγγελικὸ λόγο καὶ κάνει νὰ ξεχαστεῖ τὸ οὐσιώδες, ὅτι «οὐκ ἐν τῷ περισσεύειν τινὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ ἐστὶν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ» (Λουκ. ιβ΄ 15). Εἶναι πολὺ δύσκολο νὰ μείνει κανεὶς πιστός, ὅταν εὐημερεῖ. Ἡ ὕλη τοῦ σκεπάσει τὴν καρδιὰ καὶ ἀμείλικτα τὸν ἐξουσιάζει. Τοῦ προκαλεῖ ψυχικὴ ἀναισθησία ἀπὸ τὴν ὁποία γεννιέται «ὁ πολυκέφαλος ὄφης τῆς εἰδωλολατρίας», δηλαδὴ ἡ φιλαργυρία, ὅπως σημειώνει ὁ Ἅγιος

Ἰωάννης τῆς Κλίμακος. Στὸ Εὐαγγέλιο ὅμως ὑπάρχει ἓνας νόμος ἀπόλυτος ποὺ δὲν ἐπιδέχεται καμμία ἐξαίρεση. «Οὐδεὶς δύναται δυοὶ κυρίοις δουλεύειν» καὶ «οὐ δύνασθε Θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ» (Ματθ. στ´ 24).

Ἐκεῖνος ποὺ ἔχει σ' αὐτὸν τὸν κόσμον τὰ ἀγαθὰ του δὲν μπορεῖ νὰ εἰσέλθει στὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Δὲν ζητεῖ ὁ Κύριος νὰ ἀπαλλαγεῖ ἀπὸ τὴν περιουσία του, ὅπως ζήτησε ἀπὸ τὸν πλούσιο νεανίσκο. Ζητεῖ νὰ ἀποδεσμευθεῖ ἀπὸ τὴν προσκόλλησιν τοῦ πλούτου καὶ ν' ἀνοίξει τὴν καρδιά του στὰ αἰτήματα τῶν πτωχῶν ἀδελφῶν. Ὅποιος θέλει νὰ ἀποκτήσει οὐρανίους θησαυροὺς, πρέπει νὰ διανεῖμει τοὺς ἐπίγειους.

Ὁ Κύριος προέτρεψε τὸν πλούσιο νεανίσκο νὰ μοιράσει τὸν πλοῦτο του στοὺς φτωχοὺς. Μέσα στὴν οἰκογένεια τῆς Ἐκκλησίας δὲν μπορεῖ ἓνα μέλος νὰ ἔχει θησαυροὺς καὶ ἄλλο νὰ στερεῖται τὸν ἐπιούσιο. Ἡ ἐλεημοσύνη καὶ ἡ φιλανθρωπία εἶναι πράξις ἀγάπης, ἡ ὁποία καταργεῖ τὶς διαφορὰς καὶ δίνει τὴν δυνατότητα τῆς ἀρμονικῆς συμβιώσεως πτωχῶν καὶ πλουσίων. Ὄταν λείπει τὸ πνεῦμα τῆς ἀγάπης, οἱ πτωχοὶ μισοῦν τοὺς πλούσιους καὶ βίαια οἰκαιοποιοῦνται τὶς περιουσίες τους, οἱ δὲ πλούσιοι περιφρονοῦν τοὺς φτωχοὺς καὶ λαμβάνουν ἐχθρική στάση ἀπέναντί τους. Ὄταν κυριαρχεῖ τὸ πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ, οἱ πλούσιοι εὐεργετοῦν τοὺς ἐνδεεῖς καὶ ἐκεῖνοι εὐγνωμονοῦν τοὺς πλουσίους.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί,

Τὸ πάθος τῆς πλεονεξίας καταλαμβάνει συνέχεια πολλοὺς. Ἡ θεραπεία του εἶναι δύσκολη ὄχι ὅμως ἀδύνατη. Ὅπως, γιὰ νὰ θεραπευθεῖ ἓνα σπυρί, πρέπει πρῶτα νὰ βγάλουμε τὸ πύον, ἔτσι καὶ γιὰ νὰ θεραπεύσουμε τὸ οἶδημα τῆς πλεονεξίας, πρέπει νὰ ἀπαλλαγοῦμε ἀπὸ τὰ περιττά.

Ὅποιος σκορπίζει στοὺς πτωχοὺς τὰ ἀγαθὰ του καὶ μὲ τὸν πλοῦτο του γεννᾷ τὴν ἐλπίδα μέσα στὸ σκοτάδι τῆς ἀπογνώσεως, θὰ βρεῖ ἀδαπάνητους θησαυροὺς στὸν οὐρανό. Ἀμήν.

[dkpdf-button]